

Interesul – Condițiile acțiunii civile (2)

Existența interesului este urmărită pe tot parcursul procesului, nu numai cu privire la cererea introductivă de instanță, ci și în cazul tuturor celorlalte acte procedurale îndeplinite de părți pe parcursul desfășurării procesului. Prin urmare, dacă activitatea judiciară nu-i poate procura părții un interes practic, cererea sa va fi respinsă pentru lipsa acestei cerințe.[\[1\]](#)

Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că interesul, înțeles ca o condiție de exercițiu a acțiunii civile, nu are în vedere interesul material sau moral care formează substanța dreptului subiectiv, ci justificarea de a invoca și a urmări pe calea demersului judiciar promovat, **un anumit folos practic**.

Interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Cu toate acestea, chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara.[\[2\]](#)

Actualmente, condiție sine qua non, interesul constituie o condiție de ordin subiectiv recunoscut reclamantului, dar și pârâtului ori terților intervenienți care au abilitatea legală a unui drept la acțiune.[\[3\]](#)

Activitatea judiciară nu poate fi inițiată și înțeles înțeles, fără justificarea unui interes de către persoana care solicită instanței de judecată soluționarea unei cereri. **Justificarea interesului judiciar revine reclamantului și vizează, în principal, momentul inițial al procesului**. Interesul poate fi justificat și ulterior de către pârât, în legătură cu actele procedurale îndeplinite de către acesta.[\[4\]](#) Spre exemplu, este necesar ca cel care critică hotărârea să justifice și interesul de a o ataca.

Interesul poate fi **material** (folos patrimonial) sau **moral** (folos nepatrimonial).

Interesul trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

1. **Determinat** – când apelarea la un mijloc procesual ce intră în conținutul acțiunii civile poate fi justificată de un avantaj, de un folos practic concret. Acest caracter determinat se apreciază de către judecător de la speta la speta, nu de principiu.
2. **Legitim** – când nu contravine legii sau bunelor moravuri, interesul fiind și juridic, nu doar economic;
3. **Personal** – folosul practic trebuie să îl vizeze pe cel care recurge la forma procedurală. Această cerință există și atunci când forma procedurală nu este promovată de titularul dreptului, ci de alte persoane sau organe cărora legea le recunoaște legitimare procesuala (procuror, Avocatul Poporului etc.), întrucât folosul practic se produce asupra titularului.
4. **Născut și actual** – trebuie să existe în momentul în care se exercită acțiunea civilă, în

sensul ca partea s-ar expune la un prejudiciu numai daca nu ar recurge in acel moment la actiune. Interesul este actual din momentul in care a fost incalcat un drept subiectiv;

Lipsa interesului se invoca pe cale de exceptie prin exceptia lipsei de interes, fiind o exceptie de fond, absoluta si peremptorie. Daca instanta considera ca aceasta exceptie este intemeiata, cererea de chemare in judecata va fi respinsa ca lipsita de interes (se verifica in functie de data cererii de chemare in judecata). [5]

Procedura judiciara nu poate fi pusa in miscare daca nu aduce partii niciun avantaj legal, ci urmareste doar sicanarea adversarului sau prelungirea procesului.

Exemple de actiuni considerate ca lipsite de interes:

- Cererea prin care creditorul urmareste aducerea unor valori in patrimoniul debitorului, desi acesta este solvabil;
- Exceptia prin care se invoca o nulitate care nu o vatama pe partea care a invocat-o;
- Calea de atac exercitata de cel care a obtinut integral satisfacerea pretentiilor sale;
- Cererea de reducere a pensiei de întreținere formulat? de cel întreținut.

Sanctiunea va fi respingerea cererii ca lipsita de interes, conform art. 40 C. proc. civ.[6]

Profesorul V.M. Ciobanu constata ca **invocarea lipsei de interes se face prin intermediul excep?iei**, care, întrucât prive?te exerci?iul dreptului la ac?iune, poate fi calificat? ca **excep?ie de fond**, iar fiindc? efectul ei este respingerea, ca o **excep?ie peremptorie** (dirimant?).

[1] I. Le?. Tratat de drept procesual civil, vol. I, Ed. Universul Juridic, Bucure?ti, 2014, p. 151.

[2] Art. 33 C. proc. Civ.

[3] A. Stoica, Ac?iunea civil? în sistemul de drept judiciar privat, Editura Universul Juridic, Bucure?ti 2011, p. 150.

[4] <https://www.juridice.ro/429383/conceptii-doctrinare-privind-exercitarea-actiunii-civile.html>

[5] G. Boroi, M. Stancu, Drept procesual civil, Bucuresti, 2016.

[6] V. M. Ciobanu, T. Briciu, C. Dinu – Drept procesual civil. Drept executional civil. Arbitraj, National, 2013